

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Poesiens Oprindelse

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893715425392/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Og Odin nægtede det ikke —
„Den Sag har meget stor Sandsynlighed!
„Vor Qvæfers Viisdom var en Dødelig for stor!“
hvorpaa de sloge sig igien til Rolighed.

Saa let endogjaa Guder Tillid fæste
Til det, som selv en Blind kan see, er Digt,
Naar deres Stoltthed kildres kun ved sligt —
Hvad skulle vi da sige, fiære Næste?

Men Odin svor alligevel en Eed
Ved denne Eeilighed,
At siden vogte sig af alle Kræfter
Med Maalet paa forstand;
Og for en Disheds Skyld — herefter
At spæde Menneskenes Blod med Vand —
Samt, for at standse Kundskab lidt behændig,
Som aaben stod alligevel enhver,
Tilod han, at den reent blev unødvendig
Til at erlange gode Dage her —
Og at man kunde blive syv Slags Raader,
Og Excellenter, som en Bagatel,
Stiftamtmand, Erkebisper, Høie Raader
Og, kort sagt, hvad man vilde — meget vel,
Naar man kun eiede saa megen Siæl,
Som var tilstræffelig til Kroppen at oplive,
Og havde lært sit Navn (om ei med egen Haand
Dog med en Secretairs) at skrive —
Iser, om man forfigtig lod sig giøre
Til Søn af een, som bar et vist Slags Baand;
Thi saa var det endogjaa overflødig;
Til Krig, til Dom, til Raad berømmelig at føre
Man neppe havde det, end sige Hoved, nædigt.
Ved den Idee faldt Odin paa en anden:
Og skabte med det samme Udelstanden.